

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Obedientia quibusnam, & quando studio præstanda: vtq[ue] omnibus alijs
exercitijs ea sit anteferenda. Cap. XXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

defendas. Neminem quoque in tuam opinionem aut sententiam, ante aut postquam consultatio sit, trahere seu illicere coneris, sed tacens roga Deum ut suam alij voluntate ad inspiret. Ceterum, si aliorum consilium in malum abiierit finem, aut inde sequatur, ignominia damnumve, tu tace, nec villo modo, quod tuum non sic sequutus consilium, cuiquam impropera.

Obedientia quibusnam, & quanto studio prestanda: utque omnibus alijs exercitijs ea sit anteferenda.

CAPVT. XXXIX.

V Bicumque Praesidentis aut Praelati tui tibi innotescit voluntas, quocumque id fiat modo, iussionem non expectes, sed parata voluntate mox ad illius offer te exequendam voluntatem: & hoc fiat vultu hilari, corde simplici, intentione deuota, strenue, diligenter, veraciter & integre. Similiter ad charitatem fratribus paratum te offer exhibendam, vbi superioris voluntas non contradicit. O frater, non frater, quare tibi obedientia est onerosa, nisi quia adhuc in te regnat superbia tua, & propria voluntas? Frange superbiam cordis tui, & propriam in te occide voluntatem, iam tibi quod prius videbatur onerosam, valde erit iucundum. Si enim felicitas est vlla in terris, aut in tentationibus securitas, hanc possidet verus & hilariter obediens. Ratio huius est, quia vere obediens non a se, sed a vicario Christi regitur: imò a Christo anima custoditur obedientis, ut ambulet simpliciter, ambulet confidenter, ambulet secure denique ac feciliter. Nullius enim ipse habet rei curam, nisi ut obediat. Quod si fecerit, nihil restat quin tam pace fruatur, quam securitate perpetua. Veh misero & infelici inobediens! Eius enim in terris nunc incipit gehenna ignis, & durat in aeternum. Est enim inobediens omnis semper sine requie, semper sine charitate, tentationibus plenus, & daemionibus vndique circumdatus. *Aduua me Domine Deus meus. Occide in me omnem cordis proprietatem. Fac me vera obedientia filium, ut me funditus tibi, & omnibus creaturis propter te subijciam in profundissima humilitate.* Trahe me in te quocumque tibi placuit modo, per aduersa aut prospera, saltem ut perpetua charitate inuertibiliter tibi semper adhereram, & nihil nisi tuam in omnibus desiderem voluntatem. Si in re dubia, timorata conscientia trepidat obedire, dicas in corde: Domine Iesu Christe, quanquam conscientia mihi in hac re mea contradicit, possibilia est tamen hoc ex timore, suspitione, aut a passione euenire. Me enim possum regnare, & peccare rebellando. Quid enim si fortasse alius (quod puto) abud, aliter, meliusque, atque ego, hanc rem, quod me laet, videri? Ideo proprium sensum meum possideo & contemno, & obedio. Si iuxta tuam voluntatem piissime Iesu, Praelatus iq ueret, quomodo credo & accipio, libenter faciens, facio qua iubet. Porro si contrarium tibi id esset voluntati quod iubeor, etiam faciens non facio, quia te offendere intendo. Hoc modo deposito scrupulo inter ambigua securus obedi. Hoc fundamentum tibi necesse est, ut constituas. Voluntatem propriam nunquam facias. Alteri nunquam facias, quod tibi oderis fieri. Alteri facias, quod tibi fieri desiderares.

VV

Quic-

Tobi. 4.
Mat. 7.
Viliora quæ
quæ eligenda.

Obediendū
vbi sit etiam
inferioribus

Obedientiā
omnibus a
lijs præferē
dam.

Mat. 26.

Insuper
superiorum
nunquam
expectandā

Voluntas
propria vt
coram Deo
sordet.

Cogitationi
bus contra
obediētiā
qui respon
deandum.

Quicquid minus vis, & quod sensualitati grauius est hoc (si reliqua paria sunt) elige, hunc laborem diligentius amplectere, qui ab alijs propter utilitatem aut difficultatem contemnitur. Attentus esto, ne aliquādo propriam sequaris voluntatem, vbi aliena te non scandalizat. Magnum detrimētum humilitatis te passum esse cognoscas, si tibi alius obediērit, aut sensui tuo acquieuerit. Idēd oportet te funditus propriam voluntatem eradicare, si pacem desideras: vt non solum maioribus & æqualibus, sed etiam iunioribus & nouitijs te subicias, & propter Deum obediās. Et in hac obediētia tua etiam nouitij plus ædificentur, quam qualicūque verborum instructione. Hac tamē fiat obediētia, semper ex humilitate & proprio contemptu, non ex hypocriti & inani gloria. Obediētiā etiam simplicis aut vili operis discite præferre operibus alijs, quibuslibet, etiam perfectissimis, deinde opus charitatis. Hac præferri oportet omnia pari modo cunctis operibus priuatis, licet necessarij: necessitate tamen cōgruenti, nō ijs quæ extremē sunt necessaria. Nullū labor laber fugias, sed in omni labore, in omni grauamine & timore superuenturæ aliquid tentationis, tribulationis, confusionis, aut cuiuscūque euentus quē horret, aut cui repugnat sensualitas, dic: *Non mea voluntas Domine sed tua fiat. Sicut tu vult, non sicut ego volo. Saltem rogo, adiuues infirmitatem meam & paupertatem, vt hoc vult illud persiciam aut sustineam. s. tibi placet, & secundum quod optime tibi & persiciam me placet.* Deinde Deo securus confide, atque quicquid super te venerit, de eius accipe bonitate, tanquam de manu ipsius. Nō timet super te venire, nisi quod bonum tibi vtileque præuiderit. Quod si inuitus receperis, de eius manu quis teceperit, aut quæ gratia erit tibi? Insuper vel petitionem superioris nunquam expectes, vbi de voluntate ipsius confiterit. Similiter fratres ac proximos, si tacendo desiderant obsequia charitatis, præuenias. Vbi autem de ipsorum voluntate nihil tibi constat, non te ingeras, sed Domino te committas, qui cuncta ordinabit, sicut placet. Nullam tristitiam in facie ostendas tempore obediētiæ, vel obsequij huiusmodi, nec tristitiam in cor admittas, sed hilariter & fideliter ad alterius voluntatem sine vlla contradictione aut disputatione obediās. Gratissimum Domino atque excellentissimum sacrificium est, perfecta voluntatis propriæ mortificatio. Hac est vera obediētia de corde puro. Quantumcūque feceris si obediētia defuit, modicum & propemodum nihil est opus tuum, ad obediētiā displicet & sordet coram Deo propria voluntas. Hoc tamen de ijs est intelligendum operibus, quæ fieri aut non fieri fas est: hæc enim ornat vehementer obediētia. Melius est ad sustentationem naturæ cum obediētia comedere, quam ex propria voluntate antiquorū Eremitarū abstinentiam imitari, quia quicquid operi licito deest, totū & plus obediētia supplet, ita tamē si verē opus id fiat ex obediētia id est, non pro vana gloria, cōsolatione propria, aut aliquo eiusmodi. Homo enim sæpe querit seipsum, & non Deum. De hoc vide *cap. vicesimum tertium quartæ Revelationum Brigittæ Maria ad Brigittā.* Cogitationes illæ diabolicæ sunt, quæ homini frequenter incidunt contra obseruantiam charitatis, aut obediētiæ, vt si requisitus aut postulatus fueris ad hoc vel illud faciendum, tuæ cogitationes interna respondeant, quare ipsemet non facit? quare mihi, quare non alteri hoc imposuit? Illas oportet te cogitationes cum violentia abigere, & impelleret cum hilaritate ad faciendum hoc quod iustum est, quia non homo iussit, sed Deus ita tibi disposuit, & tibi mortificandi te, ac propterea etiam merendi, tanquam

VI
6

quam sibi dilecto occasione procuravit. Dicat ergo ratio cogitationi tuae. *Quid ad te? Tu me sequere. Vnum est necessarium, scilicet Deo obedire hominique propter Deum. Prepara cor tuum ad obedientiam: & ad charitatis opera, ut hilariter & libenter omnia facias propter Deum. Necesse est enim ut quae tibi imposituerit, aut feras aut perficias vel inuitus. Verum tunc si inuitus feceris, nullum inde meritum habebis coram Deo. Frustra quoque affligeris, nec unquam pacem inuenies, idem semper dicentibus aut te rogantibus: Libere. Hoc verbum libere, fit etiam in corde tuo, expellendo tristitiam, & melancholica phantasmata. Sit praeterea hilaritas in facie, abijciendo turbulentiam, & cum serenitate vultus, ostendas bonam voluntatem internam. Non contristes fratrem tuum, ea quae praestare poteris, illi negando, reculendo, aut cum tristitia & turbulentia impendendo, eumve quasi gravate adiuuando: quia forte praeter alios maiorem in te confidentiam habuit, ut rogaret te. *Adiuua & perfice in me omnipotens Deus, voluntatem tuam, ut quod docuisti, humiliter & strenue faciam, & quaecumque fecero, ad tui solius honorem referam.* O frater nullius operis tibi discutienda est utilitas, sed ne utilitas quidem tibi sit quod hoc faciendo obedis. Neque enim maior esse potest fructus, quam ille quem obedientia adfert. Quid tua refert, proficuum ne sit quod iubetur, an otiosum? Obedientia tua fructu non caret, nec illam operis iuxta praefinitionem estimationem ve, sed iuxta animum magis feruentem, & ad sui abnegationem paratum, simplicemque recipies. Nullo igitur modo interroges, quare hoc ita iustum sit, quare tibi sic iniunctum, quis fructus sit huius rei. Hoc inquam, ne cogites quidem, quanto minus loqui verba haec non congruit. Sufficienter tibi obedientiae (qua nil melius) utilitas. Vade igitur sicut bonus asinus simpliciter, quicquid iubetur (quamdiu certum non est id displicere Deo) perficiendo, quocumque duceris, non refragando, quicquid denique tibi impositum fuerit, de eadem re non querulando. Si proposuisti operis boni quid facere, & illo tempore interueniente obedientia, vel charitatis opere cogas id quod proposueras intermittere, noli tristari propter euentum obedientiae, vel propter importunitatem operis ex charitate faciendi: quia obedientia & charitas nunquam non suppleant & superimpendant plus meriti, quam opus factum ex propria voluntate habuisset. Tristitia in huiusmodi venit saepe ex immortificatione proprii amoris. Quo denique plus homo diligit, ad hoc plus inclinatur, & plus afficitur. Itaque illud quod agere statuit, plus amat, quam quod sibi charitas vel obediencia iniungit. Tristabitur igitur saepe numerum magis quod non propriam voluntatem agere sinitur, quam quod intermittere cogitur opus bonum, quamuis haudquaquam intermitteret, sed in melius commutet. Noli tristari (ubi gaudendum est) si tibi plura quam caeteris, aut frequentius obedientiae opera, & charitatisque iniunguntur, aut si ad laborandum saepe voceris ad communia, vel in adiutorium sacratae, aut si tu ad aliqua, ad quae non alij, voceris: quia multas gratias agere teneris Deo, quod tantam occasionem mortificandi, merendi, & proficiendi tibi disponit. Tu enim ex voluntate propria boni volebas aliquid agere: Ille te mittit ad opera obedientiae & charitatis, quibus agas meliora. Tu pro argento volebas operari: Ille te mittit ubi interim laborans auctantundem tuis receptorus. Singularia (crede mihi) est gratia, a Deo multas accipere occasiones necessitatesve bene operandi.*

IOAN. 21.
LUC. 10.
Opera obedientiae ac charitatis hilariter perficienda.

Cum hilaritate iuuandus proximus.

Obedientiae operis utilitas neque utilitas discutienda.

Opus bonum propter obedientiam vel charitatem intermissum quomodo suppleatur.

Occasiones bene operandi cum gaudio esse suscipiendas.

